

صید شیش

با مرور در اوراق گذشته ، اشعار طنزگونه و انتقادی بی را یافتم که از سرودن هر کدام پنجاه سال یا بیشتر میگذرد که بعضی با شرایط امروزی کاملاً مطابقت دارد . اگر موافق باشد بعد ازین چنین اشعار را که برای خوانندگان محترم خالی از دلچسپی نیست ، پیشکش خواهم کرد .

پیش آمر یک جهان تعظیم و گُرنش میکند
بینی خود را به کنج پیرهن فِش میکند
بوت آمر را به نوک مژه پالش میکند
دور میش از تملق سیر و گرداش میکند
خوردہ می گیرد بکار و صد غُروفش میکند
گرکسی صد بار در پیشش سفارش میکند
همراه ابرو اشارت کرده خواهش میکند
ذوق پول این گربه را گر باز پِش پِش میکند
خنده زیر لبِش آخر نواش میکند
باز دست طالع بسیار خارش میکند
هر که را بینی ز جور چرخ نالش میکند
بس غریبی کو ز سنگ خاره بالش میکند
گوشۀ پیتو نشسته ، صید اشپش میکند

بسکه وضع مردمان دهر سرد است و خنک
بار ها دیدم [اسیر] زار ریزش میکند

باز کاکا عینکی بسیار کوشش میکند ظاهراً گر چه مراعات نظافت کرده است
رتبه ای را در نظر دارد که با لیس و لباس
چون کبوتر از پی یک دانه ای ، غُمُر زنان
پیشتر گر رخ نسازی پول صرف چای را
تا نگیرد رشوه را ، هرگز نیفتد سودمند
با زبان گر رشوه از مردم نمیخواهد حرف
میتوان مشت قناعت کوفتن بر نفس دون
مژه جانان اگر خون مرا ریزد چه باک
دولت وصلش مگر امروز میگردد نصیب
دور گردون بسکه بیمهrst و افسونگر ، ازان
بس توانگر کوهی خوابد بفرش مخلین
بس جوانی کو ز فرط تنبی و کاهلی

محمد نسیم [اسیر]

۸ سنبله ۱۳۳۳ شمسی کابل